

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Jan. 1880, kl. 12 midd.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension
å allmänna indragningsstaten för Regementsläkaren vid
Nerikes regemente m. m., Doktor Magnus Lagerlöf;
gifven Stockholms slott den 19 December 1879.*

Hos Kongl. Maj:t har Regementsläkaren vid Nerikes regemente m. m. Doktor Magnus Lagerlöf, under förmålan att han sedan hösten år 1871 lidit af en periodiskt återkommande sinnessjukdom och till följd häraf äfven under större delen af den derefter förflutna tidrymd haft ledighet från sin tjenstebefattning, i underdånighet anhållit att, då detta hans tillstånd oaktadt all använd vård och behandling numera ej syntes lemna något hopp öfrigt om framtida förbättring, Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande Riksdag göra framställning derom, att sökanden, i anseende till obotlig sjukdom och deraf beroende oförmåga att regementsläkare-tjensten vid Nerikes regemente vidare kunna bestrida, måtte vid afskedstagandet varda på allmänna indragningsstaten öfverflyttad med bibehållande af nu innehafvande löneförmåner; varande härvid fogadt såväl läkare- och åldersbetyg, det senare utvisande att Lagerlöf vore född den 12 November 1819, som äfven intyg af Lagerlöfs förmyndare att ansökningen skett med deras vetskap och efter deras tillstyrkan.

Generalbefälhafvaren i 4:de Militärdistriktet, som öfverlemnat denna ansökning jemte chefens för Nerikes regemente i ärendet aflåtna underdåniga memorial, har dervid, med tillkännagifvande att Doktor Lagerlöf icke vunnit inträde på nya pensionsstaten, lika med regementschefen tillstyrkt bifall till ansökningen, på de af den sistnämnde anförda skäl, nem-

ligen: att Lagerlöf, som, född 1819, kommit i tjänst såsom andre bataljonsläkare år 1851 samt beforders till förste bataljonsläkare år 1855 och till regementsläkare år 1866, under den tid han varit frisk på ett förtjenstfullt sätt skött sina åligganden och åtnjutit ett välförjent förtroende såsom läkare; att han ansågs hufvudsakligen hafva ådragit sig början till sin sjukdom genom de sinnesrörelser och öfveransträngningar, för hvilka han utsatte sig under 1864 års krig i Danmark, dit han enligt nådiga generalordres af den 21 Februari 1864 blifvit beordrad för att under tvenne månaders tid taga kännedom om sjukhus samt sårades vård och behandling; samt att han, som redan år 1868 befunnits lida af hypokondri, alltsedan år 1871 varit fullkomligt urståndsatt att förrätta sin tjänst, hvarför årligen en extra läkare till stor kostnad för staten måst beordras att under mötestiden biträda vid läkarevården.

Uti häröfver infor dradt utlåtande har Medicinalstyrelsen på det varmaste förordat den gjorda framställningen och i sådant afseende anfört, att, då Doktor Lagerlöf, som redan hunnit en ålder af 60 år, enligt ansöknings bilagdt läkarebetyg lede af periodiskt återkommande sinnessjukdom (*mania duplicata*) och derjemte under en följd af år af sockersjuka (*diabetes mellitus*) och derfore ej vidare vore tjänstbar, det vore för helso- och sjukvårdens vederbörliga upprätthållande inom det regemente, der han vunnit anställning, af verklig vigt att den nu gjorda ansöknings ledde till dermed afsedd påföljd; att, — då vidare Lagerlöf, under den tid hans helsotillstånd varit godt, med särdeles nit och skicklighet fullgjort sin läkareverksamhet, men, utkommenderad till Danska krigsteatern år 1864, genom öfveransträngning och sinnesrörelse i utöfvande af militärläkareverksamhet syntes hafva ådragit sig en psykisk rubbning, smånigom öfvergående till djup melankoli, oaktadt hvilken sinnessjukdom han likväl, för att bereda nödiga tillgångar för en talrik familjs utkomst, sökt under längre tid fortfarande bestrida sin regementsläkaretjänst, till dess omsider sjukdomen öfvergått i en annan svårare form, som för honom alldeles omöjliggjort tjänstens vidare upprätthållande, — Medicinalstyrelsen funne Lagerlöfs nu vid framskriden ålder iråkade belägenhet i så hög grad behjertansvärd, att äfven från denna synpunkt tillräckliga skäl förefunnes för tillstyrkande af bifall till förevarande ansöknings; samt att slutligen äfven den omständighet torde förtjena afseende, att, till följd af Lagerlöfs sjukdom, staten under en lång följd af år ådragits en ej ringa utgift för arvoden åt de extra läkare, som hittills blifvit beordrade till Nerikes regementes vapenöfningar.

Direktionen öfver Arméns pensionskassa, som blifvit hörd rörande Doktor Lagerlöfs pensionsrätt i nämnda kassa, har uti afgifvet utlåtande upplyst, att Doktor Lagerlöf, som vore född den 12 November 1819 och beräknade delaktighet i Arméns pensionskassa från den 18 Mars 1844, då han utnämndes till stipendiat i fältläkarecorpsen, alltså vore, då han i behörig tid gjort anmälan om qvarstående å gamla pensionsstaten, med 60 lefnads- och 35 tjensteår, jemlikt 48 § i Kongl. pensionsreglementet, berättigad att från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöle nådigt afsked, tillträda en årlig pension af 600 kronor uti 5:te klassen af Arméns pensionskassa.

Kongl. Maj:t har detta ärende i nåder låtit sig föredragas och dervid tagit i betraktande: att, jemlikt Riksens Ständers beslut vid 1856—1858, 1859—1860 och 1862—1863 årens riksdagar samt Kongl. Maj:ts derpå grundade nådiga skrivelser af den 30 Mars 1858, den 23 November 1860 och den 11 December 1863, Doktor Lagerlöf eger rätt att vid fyllda 65 lefnadsår, vid hvilken tidpunkt han jemväl hunnit erforderlig tjensteålder, komma i åtnjutande af pension, motsvarande hela hans fasta lön å stat, 2,800 kronor, hvaraf 600 kronor skulle utgå från Arméns pensionskassa och återstoden, 2,200 kronor, från allmänna indragningsstaten; att Lagerlöf redan nu, om han erhöle afsked, vore berättigad till pension från Arméens Pensionskassa; samt att, derest Lagerlöf ingått på den vid 1877 års riksdag medgifna nya pensionering för arméns befäl och underbefäl med vederlikar, han rimligtvis redan nu, vid fyllda 60 års ålder, skulle på grund af 8:de punkten i Kongl. cirkuläret den 22 Juni 1877 kunnat öfverflyttas på allmänna indragningsstaten med åtnjutande derifrån af ett belopp, motsvarande både pension och fyllnadspension, tillhoppa 2,240 kronor. Under sådant förhållande och då det för arméens tjenstbarhet är af högsta vigt att till tjenstgöring fullkomligt odugliga personer derifrån aflägsnas, då vidare Lagerlöfs redan i nio år fortsatta tjenstoduglighet årligen vållat staten en ej ringa utgift, samt då slutligen, om hans af alla myndigheter varmt förordade ansökning bifölles, den allmänna indragningsstaten komme att vidkännas en mindre utgift än den, som redan nu kunnat drabba densamma, om Lagerlöf underkastat sig de nya grunderna för pensioneringen, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, det den omständighet, att Lagerlöf ännu ej uppnått 65 lefnads- och vid pass 40 tjensteår icke må utgöra hinder att tilldela honom pension enligt 6:te punkten i Kongl. skrivelser af den 11 December 1863, an-

gående Rikets Ständers beslut i afseende på utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel.

De till målet hörande handlingar skola vederbörande Utskott tillställas och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnestädse välbevågen.

O S C A R.

J. H. Rosensvärd.

Utdrag af protokollet öfver landtförsvärens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti Statsrådet å Stockholms Slott den 19 December 1879.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern Friherre *De Geer*,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena *Björnstjerna*,
Statsråden: *Almqvist*,
Herr *Thyselius*,
Lovén,
Friherre *von Otter*,
Forssell,
Rosensvärd,
von Stejern och
Malmström.

Chefen för Landtförsvärsdepartementet, Statsrådet Rosensvärd, uppläste till justering ett, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts förut fattade, af Statsrådet enhälligt tillstyrkta beslut uppsatt förslag till nådig

proposition till Riksdagen, angående pension å allmänna indragningsstaten för Regementsläkaren vid Nerikes regemente m. m. Doktor Magnus Lagerlöf;

Och täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt Statsrådets underdåniga tillstyrkan, i nåder gilla nämnda förslag, sådant det finnes detta protokoll bilagdt, samt förordna, att, i enlighet dermed, nådig proposition skulle till Riksdagen afgå.

Ex protocollo

M. J. Bandelin.
